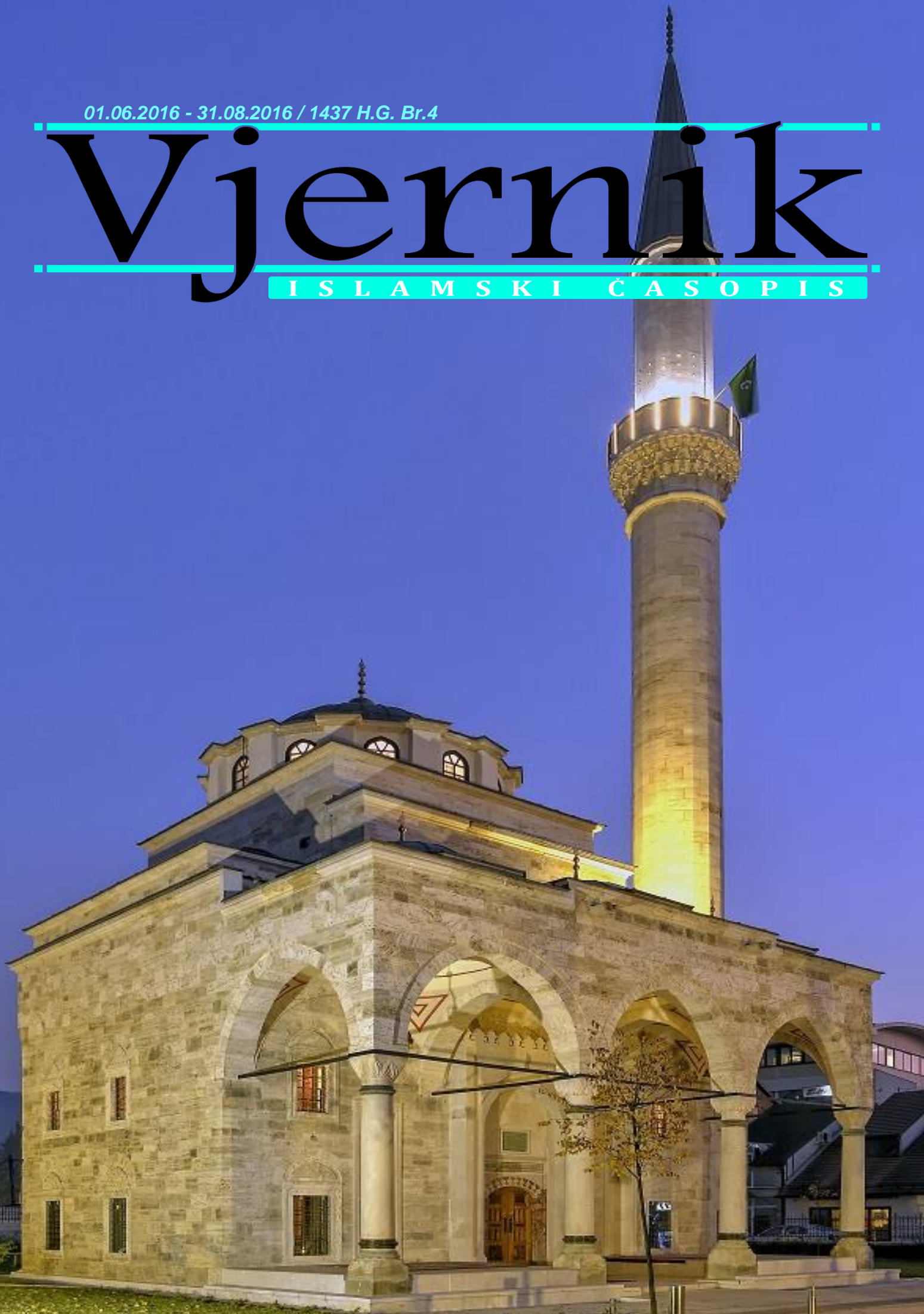

01.06.2016 - 31.08.2016 / 1437 H.G. Br.4

Vjernik

ISLAMSKI ČASOPIS

namoz JE SVJETLO!

**Pa kako možeš hodati u tami dunjaluka,
a ostavio si svjetlo ?!**

Edukativni islamski časopis Vjernik

Esselamu alejkum ve rahmetullahi ve berekatuhu

Islamski časopis "Vjernik" je islamsko - edukativnog karaktera na principima Kur'ana i Sunneta. Pored tema koje govore o ispravnom shvatanju ove uzvišene vjere, dio ovog časopisa je posvećen ženi i porodici u islamu, a ni naši najmlađi nisu zaboravljeni.

Cilj i svrha ovog časopisa jeste da'va ili pozivanje ljudi da obožavaju i potpuno se pokoravaju Allahu, Uzvišen je On, i da slijede sunnet Allahovog poslanika Muhammeda, sallallahu 'alejhi ve selleme, te da ustraju na tom putu.

Izdavač: Džemat FIRDEUS

Urednik: A. Mujakić

Grafički dizajn: Azmir Amid

U ovom broju pišu:

Abdullah Mujic, prof.

Fahir Terzić, učitelj

U ovaj projekat su uključeni članovi džemata Firdeus.

Ukoliko želite naručiti islamski časopis "Vjernik" kontaktirajte nas putem Email: Adismujakic@gmx.de , i vjernik stiže besplatno na vašu adresu.

Esselamu alejkum!

Redakcija islamskog časopisa "Vjernik"

U ovom Broju čitate

<i>Allahovo lijepo ime El-Afuvv</i>	<i>4-5</i>
<i>Ramazan i naši najmlađi</i>	<i>6</i>
<i>Želiš da klanjaš, ali ne možeš</i>	<i>8-9</i>
<i>Hutba o Karadžiču</i>	<i>10-11</i>
<i>Poslanikovo dobročinstvo prema.....</i>	
<i>onima koji su ga uznemiravali</i>	<i>12-14</i>
<i>Zaborav je naš najveći neprijatelj</i>	<i>15</i>
<i>Deset načina kako dočekati.....</i>	
<i>Ramazan</i>	<i>16-17</i>
<i>Marš Mira 2015</i>	<i>18-19</i>
<i>Džin se krio u psu</i>	<i>20</i>
<i>Allah sve je stvorio</i>	<i>21</i>
<i>Proizvod koji ostaje u prošlost</i>	<i>22</i>
<i>Mostari</i>	<i>23</i>

Vjernik

ISLAMSKI ČASOPIS

Allahovo lijepo ime *El-Afuvv*

E*l-Afuvv* je jedno od Allahovih lijepih imena koje se spominje na pet mjesta u Kur'anu. Od tih pet mjesta jedanput se spominje za Allahovo lijepo ime *El-Kadir* (svemogući), a to je u 149. ajetu sure *En-Nisa*. Počesto na dunjaluku ljudi jedni drugima opraštaju i prelaze preko učinjenih grešaka jer nisu u mogućnosti da ostvare svoje pravo, nisu u mogućnosti da kazne drugu stranu i sl. međutim, uzvišeni Allah je *El-Kadir*, Svemogući, sve može da učini što je njemu volja i niko Mu se u Njegovoj volji i odluci ne može suprostaviti, ali Uzvišeni Allah ipak oprašta. I preostala četiri

puta ime *El-Afuvv* spominje se uz Allahovo lijepo ime *El-Gafur* – Onaj koji mnogo prašta: 43. i 99. Ajetu sure *En-Nisa*, 60. Ajetu *El-Hadždž*, i 2. Ajetu sure *El-Mudžadela*. Uzvišeni Allah u 149. Ajetu sure *En-Nisa* kaže: **“Bilo da vi dobro djelo javno učinite ili ga sakrijete ili nepravdu oprostite – pa, Allah mnogo prašta i sve može.”** (*En-Nisa*, 149) U 60. Ajetu sure *El-Hadždž* kaže: **“Eto tako! A onome ko istom mjerom uzvratiti za učinjeno zlo, i kome opet nepravda bude učinjena, Allah će, sigurno, pomoći. Allah je onaj koji grijeha poništava i koji ih prašta.”** (*El-Hadždž*, 60)

Značenje imena El-Afuvv

Riječ el-afv u arapskom jeziku ima više značenja. El-'Afv ima značenje davanja koje je popraćeno zadovoljstvom bez prethodnog zahtjeva i molbe za tim. Naprimjer, kaže se:

"Dao sam mu iz svoga imetka 'afven", što znači: "Dao sam mu iz svoga lijepog imetka, drage duše s punim zadovoljstvom, ne čekajući da to zatraži od mene." Ovo značenje spominje se u 219. ajetu sure El-Bekara: **"I pitaju te šta da udjeljuju. Reci:El-'Afv"**, tj. reci im da udjeljuju iz svog lijepog imetka i drage duše, i da ne čekaju da se to zatraži od njih. El-'Afv ima značenje brisanja, prekrivanja, odnosno uklanjanja u cjelosti svakog traga. Dakle, riječ el-'afv ima značenje brisanja i uklanjanja svih tragova, zadovoljstva i davanja bez zahtjeva za svim tim. Hattabi, rahimehullahu te'ala, rekao je: **"El-'Afv ima značenje opraštanja grijeha i nekažnjavanja grješnika."** (Še'nud-dua, 90) Zedždžadž, rahimehullahu te'ala, je rekao je: **"Uzvišeni Allah je El-'Afuvv, tj. Onaj koji prelazi preko grijeha i ostavlja kaznu za njih."** (Tefsirul-Esmaj, 62) Na osnovu značenje navedenih riječi el-'afv možemo da dođemo i do značenja Allahovog lijepog imena El-'Afuvv. El-'Afuvv je Allah, subhanehu ve te'ala, koji prelazi preko loših djela Svojim robovima i briše im grijeh u cjelosti, zatim biva zadovoljan njima, nakon čega im daje da uživaju u Njegovim džennetima. Allahovo lijepo ime El-'Afuvv slično je lijepom imenu El-Gafur, s tim da ima jače značenje, jer Allahovo lijepo ime El-Gafur ima značenje Onoga koji prekriva grijeh, dok lijepo ime El-'Afuvv ukazuje na Onoga koji briše grijeh, a brisanje je svakako bolje od prekrivanja. (El-Maksadul-esna, 1/140) Osobina brisanja grijeha, kada je riječ o Uzvišenom Allahu, ima značenje brisanja posljedica grijeha u cijelosti, tj. grijesi se brišu sa listova plemenitih meleka i za njih čovjek neće biti pitan niti obračunavan na Sudnjem danu, šta više, Uzvišeni Allah daje da se ti grijesi izbrišu i iz vjerničkih srca kako nebi osjećali tegobu prilikom sjećanja na njih, a mjesto svakog grijeha zauzima dobro djelo. (El-Minhadžul-esna, 2/760) Uzvišeni Allah kaže: **"To su oni kojima će Allah loša djela zamijeniti dobrim!"** (El-Furkan, 70)

Allahovo lijepo ime El-'Afuvv u našim životima

Zalažimo se da postignemo Allahovo zadovoljstvo, tražimo oprost za svoje grijeh, molimo Uzvišenog Allaha da nam prijeđe preko njih, približavamo se svome Gospodaru traženjem utočišta u Njegovom zadovoljstvu od Njegove srdžbe, u Njegovom oprost u Njegove kazne. Alija b. Ebu Talib, radijallahu anhu, pripovijeda da je Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, u dovi govorio: **"Allahu moj, doista ti se ja utječem Tvojim zadovoljstvom od Tvoje srdžbe, i utječem ti se Tvojim oprostom od Tvoje kazne, i utječem Ti se Tobom od Tebe! Ja nisam u mogućnosti da Te pohvalim onako kako si sam Sebe pohvalio!"** (Tirmizi, Albani ga je ocijenio vjerodostojnim). U hadisu Aiše radijallahu anha, bilježi se da je rekla: **"Jedne večeri nisam našla Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, pored sebe u postelji, pa sam ga potražila rukom i moja je ruka pala na njegove tabane, bio je na sedždi i govorio je: 'Allahu moj, doista Ti se ja utječem Tvojim zadovoljstvom od Tvoje srdžbe, i utječem Tise Tvojim oprostom od Tvoje kazne, I utječem Ti se Tobom od Tebe! Ja nisam u mogućnosti da Te pohvalim onako kako si sam Sebe pohvalio!'"** (Muslim). Dovimo mnogo Uzvišenom Allahu s imenom El-'Afuvv. Molimo Uzvišenog Allaha za zdravlje srca i zdravlje tijela, tj. čistoću od grijeha i svega drugog nakon toga. Abdullah b. Omer, radijallahu anhum, rekao je: **"Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve selame, nebi osvanuo i omrknuo, a da ne bi proučio dovu: 'Allahu moj ja Te molim za zdravlje na dunjaluku i na ahiretu! Allahu moj, ja Te molim za oprost, za zdravlje u mojoj vjeri i mome dunjaluku, mojoj porodici i mome imetku! Allahu moj, prekrij moje sramote i smiri moje osjećaje! Allahu moj, sačuvaj me ispred mene i iza mene, s moje desne i moje lijeve strane, i iznad meine! I molim Te da ne budem savladan ispod sebe!"** (Ibn Madža, br. 3871. Albani ga je ocijenio vjerodostojnim) U noći kadra naročito se obraćamo svome Gospodaru ovim imenom. Aiša, radijallahu anha, upitala je Allahova Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem: **"Allahov Poslaniče, kada bih znala u kojoj je noći Noć kadra, koju bi dovu učila u toj noći?"** Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, odgovori joj: **"Reci: 'Allahumme inneke' Afuvvun, tuhibbul-'afve, fa'fu anni!— Allahu moj, doista si ti El-'Afuvv, voliš opraštanje pa mi oprosti!"** (Ibn Madža, br. 3850. Albani ga je ocijenio vjerodostojnim).

Pokajmo se za svoje grijehе, puno tražimo oprosta za njih i činimo dobra djela. Onaj koji bude često tražio oprosta za svoje grijehе, kajao se za njih i dobra djela činio, Allah će mu grijehе sigurno oprostiti i pobrisati. Kaže Uzvišeni Allah: **“I reci: ‘O Moji robovi, vi koji ste se prema sebi ogriješili i svaku granicu zla prešli, ne gubite nadu u Allahovu milost, uistinu, Allah oprašta sve grijehе jer je On Onaj koji mnogo prašta i koji je milostiv.’”** (Ez-Zumer, 53). Oprosti drugima kako bi tebi bilo oprašteno. Uzvišeni Allah postiže nas da praštamo ljudima, prelazimo preko njihovih pogrešaka i prihvatamo njihove isprike. Ebu Bekr, radijallahu anhu, pomagao je svoga rođaka Mistaha b. Esasu. Međutim, kada je Mistah zajedno s licemjerima Medine učestvovao u širenu potvore na Aišu, radijallahu anha, nakon što je Uzvišeni Allah potvrdio njenu čistoću, Ebu Bekr se zarekao da više neće pomagati Mistaha. Nakon toga, Uzvišeni Allah je objavio: **“Neka se čestiti i imućni među vama ne zaklinju da više neće pomagati rođake i siromahe, i one koji su na Allahovom putu rodni kraj svoj napustili, neka im oprostite i ne zamjere! Zar vam ne bi bilo drago da i vama Allah oprostí? A Allah prašta i samilostan je.”**(En-Nur, 22) Aiša, radijallahu anha, opisujući Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve seleme, i njegovo ponašanje, rekla je: **“Nije bio razvratan, niti je govorio proste riječi, svoj glas nebi dizao po pijacama i na zlo ne bi uzvrćao zlim, već je praštao i prelazio preko učinjenog mu zla.”** Oprosti prezaduženom za dug ili mu ga odgodi na duže vrijeme. Oprosti drugome ne bi li i Uzvišeni Allah prešao preko tvojih grijehа i oprostio ti ih, pa čak ih i pobrisao i ne pitao te uopće na Sudnjem danu za njih. Huzejfa, radijallahu anha, prenosi od Vjerovjesnika, sallallahu alejhi ve sellem, da je rekao: **“Na Sudnjem danu pred Allaha će biti doveden čovjek kojem je Allah dao veliki imetak na dunjaluku, pa će ga Allah upitati: ‘Šta si radio na dunjaluku!’ Allahu niko ništa neće moći sakriti. Čovjek će odgovoriti: ‘Gospodaru, Ti si mi podario imetak pa sam njime trgovao s ljudima, olakšao sam dužniku i opraštao mu kada bi ostalo još malo od duga da mi vrati, a prezaduženom sam odgađao rok vraćanja duga.’ Allah će reći: ‘Ja sam preči da to učinim! Predite preko grijehа Moga roba!’”**. (Muslim, br. 1560) Ne čini javno grijehе! Ebu Hurejra, radijallahu anhu, kazuje da je čuo Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, kako kaže: **“Svima iz moga ummeta bit će**

oprošteno osim onima koji budu javno činili grijehе, a od onih koji javno čine grijehе jeste i čovjek koji navečer učini neko djelo, Allah ga sakrije, a on, kada osvane ujutro, kaže: ‘O ti i ti, ja sam sinoć učinio to i to!’ Zanoćio bi i Allah bi ga prekrío, da bi on taj Allahov zastor ujutro, kada bi osvanuo, otkrio!” (Buhari, br. 6069; Muslim, br. 2990)

Koristi vjerovanja u Allahovo lijepo ime El-‘Afuvv

Od najvećih koristi vjerovanja u Allahovo lijepo ime El-‘Afuvv jesu sljedeće: Vjerovanje u Allahovo lijepo ime El-‘Afuvv i življenje u skladu sa zahtjevima ovog imena dovodi do ljubavi Uzvišenog Allaha, pa, ukoliko budeš od onih koji praštaju drugima, znaj da će te Uzvišeni Allah zavoljeti i učiniti te od vjernika s potpunim imanom. Rekao je Uzvišeni Allah: **“...i koji praštaju ljudima, a Allah, doista, voli muhsine, vjernike koji pri sebi imaju ihsan, pa iz njega drugima čine dobro!”** (Alu Imran, 134). Onaj koji bude vjerovao u ovo Allahovo lijepo ime i živio u skladu sa onim što nalaže, on će opraštati drugima na dunjaluku, pa će i njemu biti oprašteno na Sudnjem danu. Rekao je Svevišnji Allah: **“...a onaj koji oprostí i popravi, pa njegova nagrada je sigurna kod Allaha a Allah doista ne voli zulumčare.”** (Eš- Šura, 40). Opraštanje doprinosi bogobožnosti, skromnosti i poniznosti. Opraštanje vjerniku povećava samo ponos. Ebu Hurejra, radijallahu anhu, prenosi da je Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao: **“Udijeljena milostinja nimalo neće umanjiti imetak! I Allah će robu koji prašta drugima sigurno povećati ponos! A ko bude skroman radi Allaha, Allah će ga uzvisiti!”**(Muslim, br. 2588). Onoga ko bude praštao drugima, ljudi će voljeti, to će biti dokaz njegovog lijepog islama i potpunog imana, dokaz prefinjenog morala, lijepog mišljenja i širokogrudnosti.

El-Asr: Hajrudin Tahir Ahmetović

Ramazan i naši najmlađi

Mjeseć ramazan trebao bi da unese radost u duše naših najmlađih, da osjete imansku atmosferu ramazana, dolazak dragog gosta, priliku za natjecanje u činjenju dobrih djela i stjecanje obilne nagrade. Naši najmlađi trebali bi iz mjeseca ramazana izaći sa usađenim vrlinama islama u svojim srcima, kao što je samilost, međusobna solidarnost, ljubav prema drugim muslimanima, natjecanje u činjenju dobrih djela, izdržljivost, strpljivost i slično. Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, i njegovi drugovi radovali su se dolasku mjeseca ramazana i radosno nagoviještali njegov dolazak. Rekao je Božiji Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem: "Došao vam je mubarek mjesec ramazan, Allah, azze ve dželle, propisao vam je da ga postite..." (Bilježi imam Nesai)

Nema zapreke da čestitamo našoj djeci i oni jedni drugima čestitaju dolazak mubarek mjeseca ramazana sa riječima "Allah vam dao u njemu bericet, čestitamo vam dolazak mubarek mjeseca ramazana" i sličnim riječima. Zašto da ne čestitamo našim najmlađima dolazak ramazana riječima: "Sine moj... kćeri moj... čestitam ti dolazak mubarek mjeseca ramazana, Allah da ti olakša da ga provedeš u ibadetu i postu". Na ovaj način u njihova srca ćemo usaditi važnost mjeseca ramazana i radost zbog njegovog dolaska, tako da nastupanje ramazana neće doživljavati kao nastupanje ostalih mjeseci. Osjetiti će da im je došao mubarek mjesec koji je njihova prilika za postizanje dobrih djela. Također, može se čestitati završetak ramazana sa dovom da im Allah primi njihove ibadete i post, što će zasigurno biti razlog da sljedeći ramazan iščekuju sa nestrpljenjem.

Vrijednost mjeseca ramazana

Mjesec ramazan je mubarek i obiluje različitim vrijednostima. Zbog toga, prije samog nastupanja mjeseca ramazana, morali bismo da okupimo našu djecu i kažemo im nekoliko riječi o vrijednostima ramazana: o vrijednosti posta, sadake, dove, hranjenja siromaha, pripremanja iftara, noćnog namaza i teravijah-namaza, učenja Kur'ana, itikafa i slično. Spoznaja vrijednosti

određene stvari izaziva njeno poštivanje u srcima ljudi i njihovu želju da to na najbolji način sprovedu u praksu.

Navikavanje na post

Jedna od najvažnijih specifičnosti mjeseca ramazana jeste post. Naši ispravni prethodnici prakticirali su postepeno navikavati djecu na post. U svrhu privikavanja djece na post koristili su primamljive i prihvatljive metode, kao na primjer: navikavati djecu da ramazanske dane poste naizmjenično, da spajaju određene sate posta sa drugima, što se kod nas popularno naziva "našivanje", tako da dijete i ne primjeti da je prekinulo post, zatim vrlo je bitno da ne insistiramo na dokazivanju činjenice da nije postilo određeni dan, a isto tako važno je da djetetu dopuštamo da sa postačima prekida post, naprimjer datulama ili vodom, iako nije postilo i sl. Također, mora se voditi računa o mogućnostima djece za post, kako to ne bi negativno uticalo na njihovo zdravlje.

Natjecanje u činjenju dobra

Moramo obznanimi opće ramazansko natjecanje u ibadetima: učenju Kur'ana, zikra, dijeljenju sadake, prvenstveno vezujući djecu za nagradu od Allaha, a potom za poklone sa naše strane. U ovom segmentu veoma je važna praktična strana natjecanja: zajedničko učenje kur'ana u halki, udjeljivanje sadake pred djecom, međusobno podsjećanje na ibadete itd. Muslimanska porodica trebala bi da zajedno radi na provođenju ramazana u ibadetu. Međusobno potpomaganje trebalo bi da krase naše domove. Buđenje na sehur, odlazak na teravijah-namaz, učenje Kur'ana i naročito pripremanje iftara. Zašto da se ne pojasni vrijednost iftara, a potom da se natječemo u njegovom pripremanju? Djevojčice pomažu majkama u pripremanju iftara, a dječaci u njegovom serviranju. Zaista me je zadivila jedna ideja oko pripremanja iftar-paketića za postače. Naime, kupe se male vrećice i svako je odgovoran da određenu hranu, sokove, ili voće upakuje u te vrećice. Svaki član porodice stavlja u vrećicu ono za što je zadužen i onda se to lično dostavlja postačima. Zaista ćemo u srcima naših najmlađih naći radost zbog činjenja ibadeta onda kada svojom rukom dadnu iftar postaču.

Izvor: Minber.ba

Želiš da klanjaš, ali jednostavno ne možeš...

Možda si oduvijek želio da klanjaš, da budeš jedan od onih koji klanjaju, međutim... nešto te je uvijek spriječavalo. Uvijek ti se činilo kako je to s lakoćom pojedini obavljaju. Jednostavno ustanu, abdeste i klanjaju. Možda si nekada i mogao i ti biti takav ali sada,... jednostavno to nije za tebe...

Tebi nešto fali, ti si pokvarena roba. Nešto u tebi je pokvareno, slomljeno, nešto ti fali. Ne,.. nije ni to. Jednostavno, ti si unutar nekako prazan. Nešto ti fali, osjećaš tu rupu u duši, duboko, nešto što jednostavno ništa ne može ispuniti. Nemaš ustvari nikakvih osjećaja po tom pitanju. Jednostavno si sav utrunuo. Dakle, kako da od ove tačke stignemo do namaza? Problem po pitanju savjetovanja u vezi sa namazom je taj da je to reaktivna stvar, reakcija na nešto drugo, a ustvari bi trebala da bude proaktivna stvar. Ne klanjaš?

Jednostavno kreni s obavljanjem namaza. Kreni od samo jednog namaza dnevno, odaberi koji je za tebe najlakši namaz. Kreni jer od nekud moraš krenuti. Sutra ćeš žaliti što to već nisi učinio danas. Kreni s jednim namazom, jedno vrijeme ga obavljaj, treniraj ga. Onda kad osjetiš da si ojačao, kreni sa dva namaza i tako redom.

Ovo nije dobar savjet, ne? Ne! U ovom savjetu nema ničega što se dotiče onoga zašto neko uopšte klanja, iz kojeg razloga obavlja namaz. Za nekog ko osjeća prazninu "samo klanjaj" ne dotiče njegovu dušu. Ne ispunjava te. Naprotiv, može te još više udaljiti od namaza. Ne, ti trebaš početi s nekog drugog mjesta. Ti moraš da ispuniš sebe prije nego što tvoja djela krenu da slijede tvoje misli. Namaz se obavlja iz jednog jednostavnog razloga: "Mi volimo Allaha" . Ljubav prema Allahu je to što nam olakšava obavljanje namaza. Ako te ljubav prema Allahu podstiče na to da se podigneš kad si najumorniji, to je to. Bez tog dijela slagalice, slika nije kompletna, i ništa više te neće podsticati da održavaš obavljanje namaza.

Kada pogledamo na prve generacije muslimana, kada se islam tek pojavio, bilo je mnogo naredbi, zar ne? Ne, nije ih bilo. Prve sure su ispunjene lekcijama o Allahu, Njegovim melecima, poslanicima, objavama. Naredbe i pravila su došla tek kasnije, nakon što su temelji bili dobro postavljeni. Kada pogledamo naše živote, zašto se fokusiramo na naredbi i pravila bez obraćanja pažnje na temelje prije svega?

Ako želimo biti od onih koji obavljaju namaz...od onih koji obavljaju namaz na vrijeme i s lakoćom, od onih koji skaču kada začuju ezan...Prije svega moramo da počnemo sa izgradnjom neše ljubavi prema Allahu. A kako bi izgradili ljubav prema Allahu, moramo da Ga upoznamo.

Uvijek govorimo ljudima koji nisu još uvijek na namazu da krenu sa zikrom prvo. Da uče 'subhanallah' 100 puta na dan.Na taj način oni počinju da razmišljaju o svojim slabostima, ali i Allahovoj Veličini. Razmišljanje treba da nas navede na to kako mi bez Njegove pomoći ne bi mogli uraditi apsolutno ništa. Kada ovo radite, počinjete da stvarate naviku razmišljanja o Allahu, prisjećajući Ga se, veličajući Ga. Šta se dešava kada se prisjećate Allaha? Sam taj čin djeluje na to da vam počinje smekšavati obamrlo srce. Sve više spokoja ulazi u vaš život.

A ono što je najvažnije ovdje je to da se Allah sjeća vas. Ibn Kajjim, r.a. je rekao: "U srcu postoji tvrdoća koja se može smekšati samo sjećanjem na i veličanjem Allaha. Rob treba da liječi ovu tvrdoću svoga srca zikrom, veličanjem Allaha." U Kur'anu stoji: "One koji vjeruju i čija se srca, kada se Allah spomene, smiruju – a srca se doista, kada se Allah spomene smiruju!" (Kur'an, sura Ar-Rad, 13:28)

Imajte ovo na umu, kada sjedite svaki dan, obavljajući zikr. Razmislite, na ovaj način se približavajte Allahu

U hadisu koji prenosi Ebu Hurejre, r.a. se kaže: "Poslanik sallallahu alejhi ve sellem je rekao: "Allah kaže, "Ja sam prema svome robu onakav kakva su njegova očekivanja od Mene, i Ja sam s njim kada me se sjeti. Ako on mene spomene u svom srcu, i Ja njega spomenem u Svom srcu; ako on Mene spomene u skupu, i Ja njega spomenem u boljem i plemenitijem skupu (tj, među Melekima). Ako se on približi Meni jedan pedalj, Ja se njemu približim za jedan lakat; ako se on Meni približi za jedan lakat, Ja se njemu približim za cijelu ruku; ako on hoda prema Meni, Ja trčim prema njemu." (Buharija)

Još uvijek ne klanjaš ali imaj na umu da se približavaš namazu. Dopusti sebi da shvatiš da si u fazi u kojoj ne želiš biti, ali da je moraš proći kako bi stigao do svog cilja. Jedna od šejtanovih taktika je da te on navodi da povjeruješ da je ovo stvar svega ili ničega. Ili klanjaš ili ne klanjaš. Pa ako ne klanjaš, veliki tamni oblak krivice ti se nadvije nad glavom, srvara ti tamu i sprječava te da kreneš naprijed. To je samo šejtanov trik.

Da li ti je poznata priča o čovjeku koji je ubio 99 ljudi? Ebu Seid el- Hudri, r.a., prenosi hadis: "Davno prije vas, bio je jedan čovjek koji je ubio 99 osoba, pa je upitao za najučenijeg čovjeka na svijetu, te su ga uputili na jednog ragiba (isposnika). On ode do spomenutog rahiba i kaže mu da je ubio 99 osoba, pa ga onda upita, ima li za njega oprosta kod Allaha, dž.š. Na to mu rahib reče da za njega nema oprosta. Čovjek se na to podiže i ubi i rahiba i napuni stotinu ubijenih. Zatim je ponovo upitao za najučenijeg čovjeka na svijetu, pa ga uputiše na jednog učenjaka, kome je on ispričao da je ubio 100 osoba, a zatim ga upitao ima li za njega takvog tevbe? Učenjak mu na to reče: Svakako. Ko te sprečava da učiniš tevbu? Idi u tu i tu zemlju, u njoj stanuju ljudi koji iskreno Allahu robuju, pa im se i ti pridruži u njihovom robovanju, i nipošto se ne vraćaj u svoju sredinu, jer je ona pokvarena. Čovjek se uputi ka toj zemlji, ali ga negdje na pola puta zadesi smrt. Oko njega nastade spor između meleka milosti i meleka kazne. Meleci milosti rekoše: On je došao kao pokajnik od grijeha i srcem svojim okrenut prema Allahu! Meleci kazne rekoše: On nikada nije učinio ni jedno dobro djelo!" Tada melecima stiže jedan drugi melek, u ljudskom liku, koga oni uzeše za sudiju da im presudi. Melek-sudija im reče: "Izmerite rastojanje između jednog i drugog mjesta, pa kojim od njih bude bliži, njemu i pripada." Meleci izmjeriše rastojanje i ustanoviše da je bliži zemlji kojoj bi krenuo, te ga uzeše meleci milosti." U Buharijinom rivajetu,

stoji: "Bio je bliži zemlji dobra samo za jedan pedalj, te je zbog toga postao njen." A u sledećim od Buharijinih rivajeta stoji: "Pa je Allah dž.š. naredio zemlji dobra da se približi a zemlji grijeha da se udalji; zatim je naredio melecima da izmjere rastojanje između njih. Meleci to uradiše i nađoše da je bliži zemlji dobra za samo jedan pedalj, te mu Allah dž.š. oprostio njegove grijeha." A u jednom rivajetu se kaže da se on umirući pokušao približiti zemlji dobra, tako što se posljednom snagom nageo prema zemlji dobra, te je to bio uzrok da je bio bliži." Rijadussalihin br. 20. Sahih, Muttefekun alejhi)

Ono što je nevjerovatno u ovoj priči je to da ovaj čovjek nije dramatično promijenio svoje postupke. On je samo bio na putu ka promjeni! I za Allaha je to bilo dovoljno. Allah je toliko Strpljiv prilikom posmatranja kako griješimo. Ali On čeka. On čeka na nas da Mu se povratimo! Neka je slavljjen On! Pa kreni prema Njemu. Imaj na umu, sa svakim korakom, veličaj Ga, zikri.

Još jedna lijepa stvar je da naučiš Allahova lijepa imena. Kada Ga upoznaš, a jedan od načina da upoznaš svoga Stvoritelja je da izučavaš i pamtiš Njegova imena. Na taj način zaista ljudsko srce se veže za Njega, znajući šta je i kakav je naš Gospodar. To je magnet za ljudska srca, to nam pomaže da Ga se sjećamo u svim situacijama.

S vremenom, tvoja želja da Allah bude zadovoljan s tobom će se uvećati, Njegovom dozvolom. Ovo, draga braćo i sestre je stvar koja će vas ispuniti. Ovo će ispuniti tu prazninu rupu u vašoj duši. Ovo će vam olakašati te korake prema obavljanju namaza. Ovo je savjet gdje "obavljaj namaz jedan po jedan" dolazi do izražaja i biva od koristi. Kada dođete do ove tačke u svom životu, obavljanje svih 5 namaza neće biti velika promjena za vas i neće vam biti teško stajati na namazu. I tako će jedan namaz postati dva, dva će postati tri, tri će postati četiri, četiri će postati pet...

Dakle, prije nego izgradite svoj namaz, i uporedo s tim, uzmite sebi dovoljno vremena da izgradite jake temelje na koje ćete dograđivati sve ostalo po pitanju islama. Neka vam u pomoći pri tome bude zikr i učenje Allahovih imena i svojstava.

n-um.com

Džamija Kralj Fahd – Hutba: hatib Nezim Halilović Muderris

25.03.2016

Braćo i sestre u islamu! Tema naše današnje hutbe je Ratnom zločincu Karadžiću Haški sud presudio sa po sat i 45 minuta zatvora za svaku nevino ubijenu žrtvu. Na pomenutu temu govorim dan poslije sramne presude Međunarodnog suda u Hagu ratnom zločincu Radovanu Karadžiću. Od juče je Sud u Hagu za mene Međunarodni sud srama u Hagu, a jučerašnji dan je dan u kojem je međunarodno pravo za mene trajno palo na ispitu. Presuda Karadžiću podrazumjeva da je ratni zločinac dobio samo sat i 45 minuta za svaku ubijenu žrtvu, tj. svaki dan zločinac odleži gotovo 14 nedužnih žrtava.

Danas je petnaest, jedanaest i šest dana nakon terorističkih napada u Republici Turskoj, napada koji su od strane svjetskih medija vješto zaobiđeni kao centralna vijest, a većina zemalja se nije solidarisa sa Vladom i narodom Republike Turske, isto kao da muslimanski životi i krv imaju manju vrijednost! Govorim na zadatu temu dva dana nakon terorističkog napada u Belgiji, koji je uzburkao svjetsku javnost.

Kaže Allah, dželle še'nuhu, u 93. ajetu Sure En-Nisa': Onome ko namjerno ubije vjernika kazna će biti džehennem, u kojem će vječno ostati; Allah će na njega gnjev Svoj spustiti i prokleće ga i patnju mu veliku pripremiti.

A u 32. ajetu Sure Al-Maide, Allah, subhanehu ve te'ala, govoreći o ubistvu kao velikom grijehu, kaže da je objavio Benu Israelćanima: Zbog toga smo Mi propisali sinovima Israilovim: ako neko ubije nekoga koji nije ubio nikoga ili onoga koji na zemlji nered ne čini, kao da je sve ljude poubijao! A ako neko bude uzrok da se nečiji život sačuva, kao da je svim ljudima život sačuva. Naši su im poslanici jasne dokaze donosili, ali su mnogi od njih i poslije toga, na Zemlji sve granice zla prelazili. U srebrenici je prema citiranom ajetu jula 1995. godine ubijeno cijelo čovječanstvo i to ne jednom, već 8372 puta. Tih dana su sve međunarodne institucije pale na ispitu, jer se pred njima dešavao najstravičniji zločin na tlu Evrope, na kraju XX stoljeća i to na oči cijeloga svijeta, zločin koji je sniman kamarama i satelitima. Tih dana je tzv. Civilizirani svijet doživio moralni sunovrat, kada smo ubijani i ponižavani i doklani, a naše je klanje započeto znatno ranije, aprila 1992. godine, pa muhurisano (ovjereno) 16. aprila 1993. godine, rezolucijom UN-a broj 819 i provedeno jula 1995. godine. Neka je proklet ubica koji je u Potočarima istrгнуo majci iz ruku dojenče koje je plakao, odsjekao mu glavu, bacio trup na jednu stranu, a glavu na drugu stranu i zalajao: "Neće ti više plakati!"

Kako će zločinac Karadžić, njegovi zločinci i inertna Međunarodna zajednica položiti račune za dvije stotine holjada ubijenih Bošnjaka, za masovne grobnice Tomašica, Korićanske stijene, Zvornička Kamenica i druge, za četrdeset hiljada silovanih Bošnjakinja, za preko dvije stotine hiljada logoraša, za milion i po raseljenih Bošnjaka, za uništenu nam imovinu, za paralizovanu i nefunkcionalnu vlast i dvije trećine moje Domovine koja je faktički okupirana?

Kako će Jevreji dati dževab Allahu, azze ve dželle, za šezdesetosmogodišnju okupaciju Palestine i svakodnevna svirepa ubistva Palestinaca i terorizam, ne praveći razliku između žena, djece, staraca i muškaraca?!

Imam Tirmizija bilježi hadis: Prenosi Abdullah ibn Amr, radijallahu anhumu, da je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao: "Manji je grijeh kod Allaha uništiti dunjalik, nego ubiti vjernika." (Tirmizija)

Osuđeni ratni zločinac Radovan Karadžić, koji je porijeklom iz Crne Gore, sela Petnjica u općini Šavnik, u kojem žive samo Karadžići se u rodnom selu i među velikim brojem Srba u Bosni i Hercegovini, Srbiji i Crnoj Gori doživljava kao "junak srpskog naroda u čiju je odbranu stao".

Jadnog li junaka i jadne li podrške zločincu koji je bio na čelu srpskog naroda u vrijeme stravičnog genocida koji je predvodila Srpska vojska tamo gdje je stizala čizma srpskog vojnika i dokle je dosegala njihova artiljerija?

Jadne li Međunarodne zajednice koja nam je nakon međunarodnog priznanja uvela Embargo na uvoz naoružanja i time nam vezala ruke i pustila nas dželatima da se nad nama izivljavaju i to pune tri i po godine!

Jadne li Međunarodne zajednice koja je punih 45 mjeseci nijemo posmatrala naša ubijanja, mučenja, silovanja, pljačkanja i uništavanja naših imanja i materijalne kulture!

I kada su srebrenički heroji u noći 10./11. juli 1995. godine pripremili kontra-ofanzivu, komandant Holandskog bataljona Ton Keremans ih je od toga odvratio, jer su navodno tu noć srpski položaji trebali da budu potpuno uništeni avijacijom NATO-a. Umjesto najavljenih avio-udara uslijedila je još žešća četnička ofanziva i Srebrenica je definitivno okupirana.

Umjesto da unište četničke položaje oko Srebrenice borbeni avioni NATO-a su se tog 11. jula 1995. godine ujutro iznad Srebrenice vratili u baze u Italiji neobavljenog posla, jer su se brinuli za "vlastite snage", tj. 30 vojnika Holandskog bataljona, koji su imali mandat zaštite tako-zvane "Zaštićene zone Srebrenica", a njima su u suštini bili važni samo njihovi životi. Samo su dva aviona bacili tri avio-bombe, ali niti jedna nije pogodila željeni cilj!

Jadne li Međunarodne zajednice koja je nakon toga punih osam dana satelitski snimala ubijanje 8372 Bošnjaka i presretala razgovore četničkih komandanata, a ništa nije poduzela!

Jadne li Međunarodne zajednice koja dozvoljava da se na Palama prije 5 dana otvori Studenski dom zločinac Radovan Karadžić, a taj isti OHR prije nekoliko godina nije dozvolio da Međunarodni aerodrom Sarajevo ponese ime Alija Izetbegović, koji je simbol neponovljivog državnika, najvišeg morala, hrabrosti i tolerancije.

Naša krvava povijest u posljednjih 137 godina nas stalno podsjeća na stravične zločine i genocide i upozorava da moramo biti budni, jer zločinci nikada ne odustaju od svojih ciljeva.

Krvava Drina, ta najveća masovna grobnica koja u svojoj utrobi do Sudnjega dana čuva mnoge tajne, koje će se objelodaniti, okrvavljeni Most Mehmed-paše Sokolovića u Višegradu, plahovita Neretva koja pamti ustaške zločine, neukrotivi Vrbas, Sana i Sanica ne zaboravljaju četničke i mnoge naše rijeke, potoci, ćuprije, brda i doline svjedoče stravične zločine nad nama, zločine koje je nijemo posmatrao cijeli svijet i očekivao našu predaju i naše potpuno biološko nestajanje, a mi smo se hvala Allahu uz Njegovu, subhanetu ve te'ala, pomoć ipak odbranili i opstali.

Mi Bošnjaci se hvala Allahu nismo dali i svojom bespoštednom borbom smo uz Allahovu, azze ve dželle, pomoć svijetu održali lekciju iz borbe u kojoj smo poštovali međunarodne konvencije, u kojoj nas je mudro vodilo naše političko rukovodstvo na čelu sa našim Predsjednikom Alijom Izetbegovićem.

Bošnjače, budi budan, tuži, pamti, piši, pričaj, uči dove i proklinji i znaj da je potpuna pravda tek na Kijametu!

Molim Allaha, dželle še'nuhu, da nas učvrsti na putu islama, da obespravljene ljude, a posebno našu braću u Palestini, Siriji i Burmi spasi zuluma zulumčara i da im skoru pobjedu i slobodu, da zločince kazni još na dunjaluku i ostavi bez poroda i pomena, da se smiluje našim umrlim roditeljima i precima, koji su na nas Allahovom voljom prenijeli svjetlo islama, da našu djecu i potomke učini radostima naših očiju i srca i prvacima ummeta, da nam na Sudnjem danu oprost i grijehe, sakrije naše sramote, ukabuli dobra djela, sačuva džehennemske vatre i da nas u obećanim džennetima obraduje društvom poslanika, iskrenih, šehida i dobrih ljudi!

Poslanikovo dobročinstvo prema onima koji su ga uznemiravali

Aiša, radijallahu anha, pitala je Vjerovjesnika, sallallahu alejhi ve sellem: "Da li si doživio teži trenutak od onog na dan Bitke na Uhudu?" "Svašta sam doživio od tvoga naroda – reče on – ali najteže što sam doživio bilo je ono na Dan Akabe, kad sam se obratio Ibn Abdu Jalilu b. Abdu-Kulalu, pa nije prihvatio ono što sam htio. Otišao sam veoma potišten i nisam se osvijestio sve dok nisam došao u Karni Se'alib. Tada sam podigao glavu i ugledao kako mi oblak pravi hlad. Pogledao sam (ga bolje), a ono u njemu Džibril. Poziva me i reče: 'Allah je čuo ono što ti je rekao tvoj narod i kako su te odbili. On ti je poslao meleka (koji je zadužen za brda) da mu narediš što god hoćeš u vezi s njima.' Potom me pozva melek brda, nazva mi selam, a zatim reče: 'Muhammede, to je (tako), pa šta želiš?' zatim reče: 'Ako hoćeš, ja ću nad njima poklopiti dva brijega.' 'Ne', rekao je Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, 'ja se nadam da će Allah dati da od njih postanu oni koji će samo Allahu ibadet činiti i neće Mu pripisivati sudruga.'" (Buharija) Allahovom Poslaniku, sallallahu alejhi ve sellem, bilo je draže da osaburi na uvredama i povredama nego da ljudi budu uništeni kao mnogobošci. Da je tražio njihovo uništenje, ne bi bio ukoren, ali on, sallallahu alejhi ve sellem, iz milosti prema narodu, to nije prihvatio. Kasnije je od Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, traženo da dovi protiv plemena Sekif, na šta je on, sallallahu alejhi ve sellem, dovio: "Allahu, uputi Sekif! (Tirmizi i Ahmed, za lanac prenosilaca Šuajb Arnaut rekao je da je jak, po uvjetima imama Muslima)

Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, bio je čovjek najboljeg ponašanja i ophođenja, a njegov život pun je izvanrednih primjera dobročinstva, lijepog

ponašaja i odgoja koje knjige biografija ne bilježe kod drugih. Samo onaj ko nije čitao vjerodostojnu biografiju Muhammeda, sallallahu alejhi ve sellem, može nešto loše reći o njemu, zbog nedostatka znanja.

Pravednost prema neprijatelju

Biti dobar i pravedan prema onome koga voliš je za pohvalu, ali činiti dobročinstvo, biti pravedan i lijepo se ophoditi prema onome koji te uznemirava i iskazuje neprijateljstvo, tako postupaju samo Allahovi odabrani robovi, i upravo je takav bio Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem.

Savjetujući kako da se postupa sa drugima, kaže: "Uspostavljaš veze sa onim ko ih sa tobom prekida i udijeli onome ko ti uskraćuje i oprostí onome ko ti nepravdu učini." (Ahmed, lanac prenosilaca je dobar) Hadis je općenit i nije ograničen samo na muslimane. Primjenjivati ovaj hadis u odnosu sa muslimanima nije nimalo lahko, pa čak bili i rodbina, pa šta tek reći za onoga ko ga primjenjuje u ophođenju sa nemuslimanima?! Upravo primjenu ovog hadisa naći ćemo u Poslanikovom životopisu. Praktično ga je sproveo u praksu: uspostavljao je veze, udjeljivao je i opraštao je, kako pojedincima, tako i skupinama, plemenima i gradovima. Navest ćemo nekoliko primjera njegovog, sallallahu alejhi ve sellem, dobročinstva prema onima koji su ga uznemiravali i neprijateljski se prema njemu odnosili.

Poslanikovo plemenito ponašanje

Jedne prilike neki je čovjek došao do Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, noseći mač u ruci, stao iznad njegove glave želeći da ga ubije. O tome šta se desilo dalje, poslušajmo od Džabira b. Abdullaha, Allah bio zadovoljan njime: "Bili smo sa Vjerovjesnikom, sallallahu alejhi ve sellem, u pohodu Zatur-Rika' i pošto smo stigli do jednog drveta koje je širilo dobar hlad, prepustili smo ga Vjerovjesniku, sallallahu alejhi ve sellem. Potom je došao jedan od mušrika, a Poslanikova sablja bila je obješena o drvo. Mušrik ju je izvadio iz korica i rekao: 'Da li me se bojiš?' 'Ne', reče Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem. 'Pa, ko će te zaštititi od mene?', upita on. 'Allah', odgovori Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem... (Buharija) A u drugom rivajetu stoji: "Pa mu je ispala sablja iz ruke, a Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, uzeo ju je i rekao mu:

'Ko će te od mene spasiti?' Mušrik reče: 'Budi

kao najbolji zarobljivač” (tj. postupi sa mnom lijepo). ‘Da li svjedočiš da nema drugog boga osim Allaha?’, upita ga Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem. ‘Ne, ali ti dajem zavjet da se neću boriti protiv tebe i da neću biti sa narodom koji se bori protiv tebe.’ Na što ga je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, pustio. Otišao je svome narodu i rekao: ‘Dolazim vam od najboljeg čovjeka.’” (Ahmed, hadis je vjerodostojan. Ovaj čovjek se zvao Gavres b. El-Haris i Vakidi kaže da je primio islam i da je njegovim posredstvom veliki broj ljudi primio islam.)

Čovjek došao da izvrši atentat na Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, ali Allah je dao pobjedu Svome Poslaniku. Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, mogao je da sa njim postupi po kratkom postupku, ali nije, već mu je ponudio islam – vječni spas. Ovaj mušrik htio je da ubije Poslanika, odbio da prihvati islam, i šta je mogao da očekuje osim da se sa njim postupi po kratkom postupku, kako to danas žele predstaviti oni koji ne govore istinu o Muhammedu, sallallahu alejhi ve sellem, želeći da ga prikažu kao onoga koji je želio prolijevati krv i nasilno širiti vjeru islam. Njihove predrasude su daleko od onoga kakav je bio Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, koji je poslat kao milost svjetovima. Poslanik ga nije primorao da primi islam, već je prihvatio njegov zavjet kojim se obavezao da se neće boriti protiv njega i oprostio mu pokušaj ubistva i pustio ga na slobodu. Taj je mušrik otišao svom narodu i, svjestan ukazanog dobročinstva, rekao istinu o čovjeku kojeg je nedavno pokušao ubiti: “Dolazim vam od najboljeg čovjeka.” Ovo nije bio jedan izolovan događaj pa da neko može reći to je samo jedan primjer i da je tako postupio tada, a kakav je bio kasnije? Zar sa drugima nije postupao drugačije... Praštanje, samilost i dobročinstvo ponavljalo se u jako mnogo primjera i različitih događaja. Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, nije bio takav samo prema pojedincima, već prema plemenima i gradovima, opraštao je velikom broju ljudi. Za takav primjer najbolje je spomenuti Kurejšije koje su ga uznemiravale i toliko su u tome prevazišli poznate norme uznemiravanja da se ne može opisati njihovo neprijateljstvo koje su iskazivali prema Poslaniku, sallallahu alejhi ve sellem. Fizički i psihički su ga maltretirali. Uznemiravali su ga dok je bio u Mekki, pa nastavili i dalje u Medini, i tako su ga uznemiravali dugi niz godina.

"Allahu moj, oprostí mom narodu jer oni ne znaju!"

Kad je bio dan Uhuda, Kurejšije su ubile sedamdeset muslimana. Ti mnogobošci su na taj dan počinili mnoga zvjerstva, masakrirali su poginule muslimane, rasijecali im trbuhe, odsijecali noseve, uši i spolne organe. (Sira od Sallabija: Ebu Faris, Gazvetu Uhud, str. 104.) Među masakriranim muslimanima bio je i Poslanikov, sallallahu alejhi ve sellem, amidža. Mušrici su radili takve grozote koje nije poznavalo Arapsko poluostrvo. Poslaniku, sallallahu alejhi ve sellem, nije bilo lahko da gleda u unakažena tijela ashaba. Taj dan Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, imao je ashabima podne-namaz klanjajući u sjedećem položaju jer je izgubio mnogo krvi, a muslimani iza njega također su klanjali sjedeći. (Sallabi, Sira) Bio je to jedan od najtežih trenutaka u njegovom, sallallahu alejhi ve sellem, životu. Na dan Uhuda uputio je dovu:

"Allahu moj, oprostí mom narodu jer oni ne znaju!" (Sahih Ibn Hibban. Šuajb Arnaut rekao je za ovu predaju da je dobrog lanca prenosilaca. Ibn Hibban objašnjava da se ova dova odnosi na grijeh povrede njegovog lica, sallallahu alejhi ve sellem, a ne da Uzvišeni Allah oprostí nevjernicima grijeh nevjerovanja.)

Dovio je za njih, pored onoga što su uradili, a nije dovio protiv njih. Pored bola i uvreda koje su nanijeli njemu, sallallahu alejhi ve sellem, i njegovim ashabima, nije želio da budu uništeni, već spašeni.

Nakon Bitke na Uhudu mušrici su i dalje nastavljali sa iskazivanjem neprijateljstva prema Poslaniku, sallallahu alejhi ve sellem. Na dan oslobođenja Mekke pokazalo se svima ko je i kakav je poslanik Muhammed, sallallahu alejhi ve sellem. "Svi stanovnici Mekke dobili su opći oprost, unatoč nasilju koje su učinili prema Poslaniku, sallallahu alejhi ve sellem, i njegovoj da'vi, i uprkos tome što je muslimanska vojska bila u stanju potpuno ih istrijebiti. Opći oprost im je objavljen dok su, okupljeni oko Kabe, čekali šta će presuditi Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem. On je upitao: "Šta mislite šta ću danas uraditi s vama?" Rekoše: "Učinit ćeš dobro, ti si plemeniti brat, sin plemenitog brata!" Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, reče im: **"Ja vas danas neću koriti. Neka vam Allah oprostí!"** (Sallabi, Sira) Ovako jednostavno im je oprostio. Kod Ibn Hišama stoji dodatak da im je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao: "Idite, vi ste slobodni!" Nije bilo ukora, vrijeđanja, niti izivljavanja koje se obično dešava kada jaki pobijede slabe. Iako je bilo za očekivati da se sa onima koji su bili nasilnici, ubijali nedužne

muslimane i proganjali postupi oštro, kao vid odmazde, Poslanik je iskazao veliku samilost i blagost. Na to ukazuje slučaj kada je čuo Sa'da b. Ubadu, radijallahu anhu, kako prijeti Ebu Sufjanu riječima: "O Ebu Sufjane, danas će biti pokolj, danas se nećemo obazirati na svetost Kabe!" (Buharija), odmah mu je oduzeo zastavu i povjerio je njegovom sinu Kajsu b. Sa'du rekavši: "Slagao je (tj. pogriješio je) Sa'd! Danas je dan u kojem će Allah počastiti Kabu! Danas je dan kada će se Kaba ukrasiti novim ogrtačem!" (Buharija) U drugom rivajetu prenosi se da je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao: "Danas je dan milosti! Danas je dan u kojem će Allah počastiti Kurejšije! (Ibn Hadžer, Fethulbari)

"Ovaj opći oprost značio je da su njihovi životi pošteđeni, da neće biti porobljeni i da im neće biti oduzeta ni pokretna ni nepokretna imovina, niti će im se nametnuti porez na zemlju koju posjeduju." (Sallabi, Sira)

Poslanikov odnos prema stanovnicima Taifa

Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, nije ovo uradio samo sa Mekkelijama, već je to i uradio sa stanovnicima Taifa, Benu Sekifom, plemenom koje je živjelo u drugom najvećem gradu na Arapskom poluostrvu.

Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, otišao im je desete godine po poslanstvu da ih pozove u islam. Zaputio se ka Taifu s velikom željom i nadom da će se njegovi stanovnici odazvati njegovom pozivu. Kada je stigao, planirao se sastati sa trojicom vrlo uglednih i poštovanih ljudi iz plemena Sekif, a radilo se o trojici rođene braće (Abdu-Jalejl b. 'Amr b. Umejr, Mes'ud b. Amr b. Umejr i Habib b. Amr b. Umjer). Nakon pozivanja, evo šta su odgovorili: Prvi je rekao: "Pocijepao ja Kabin ogrtač ako te je Allah poslao!", drugi reče: "Zar Allah baš nikoga drugog do tebe nije mogao da pošalje?", a treći: Tako mi Allaha, nikada neću sa tobom progovoriti. Ako si ti uistinu Poslanik, pa ti si onda toliko opasan da ti ne smijem ni odgovoriti; a ako lažeš na Allaha, onda mi ni ne priliči da ti bilo šta odgovorim!!" (Ibn Hišam) Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, ustade i tužan ih napusti, ali i pored toga ostao je u gradu deset dana pozivajući narod u islam i nije ostavio nikog a da ga nije pozvao. Desetog dana su mu prijeteći rekli: "Izlazi iz našeg grada!" i na njega i na Zejda b. Harisa nahuškali maloumnike, ludake i robove koji ga počеше vrijeđati, psovati, galamiti i vikati, gađati ga kamenjem, pa

okrvaviše njegove, sallallahu alejhi ve sellem, pete, a Zejdu, radijallahu anhu, okrvaviše glavu. Nakon toga se vratio u Mekku. Sljedeći hadis opisuje šta se zbilo nakon Taifa i prije ulaska u Mekku. Aiša, radijallahu anha, pitala je Vjerovjesnika, sallallahu alejhi ve sellem: "Da li si doživio teži trenutak od onog na dan Bitke na Uhudu?" "Svašta sam doživio od tvoga naroda – reče on – ali najteže što sam doživio bilo je ono na Dan Akabe, kad sam se obratio Ibn Abdu Jalilu b. Abdu-Kulalu, pa nije prihvatio ono što sam htio. Otišao sam veoma potišten i nisam se osvijestio sve dok nisam došao u Karni Se'alib. Tada sam podigao glavu i ugledao kako mi oblak pravi hlad. Pogledao sam (ga bolje), a ono u njemu Džibril. Poziva me i reče: 'Allah je čuo ono što ti je rekao tvoj narod i kako su te odbili. On ti je poslao meleka (koji je zadužen za brda) da mu narediš što god hoćeš u vezi s njima.' Potom me pozva melek brda, nazva mi selam, a zatim reče: 'Muhammede, to je (tako), pa šta želiš?' zatim reče: 'Ako hoćeš, ja ću nad njima poklopiti dva brijega.' 'Ne', rekao je Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, 'ja se nadam da će Allah dati da od njih postanu oni koji će samo Allahu ibadet činiti i neće Mu pripisivati sudruga.'" (Buharija) Allahovom Poslaniku, sallallahu alejhi ve sellem, bilo je draže da osaburi na uvredama i povredama nego da ljudi budu uništeni kao mnogobošci. Da je tražio njihovo uništenje, ne bi bio ukoren, ali on, sallallahu alejhi ve sellem, iz milosti prema narodu, to nije prihvatio. Kasnije je od Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, traženo da dovi protiv plemena Sekif, na šta je on, sallallahu alejhi ve sellem, dovio: "Allahu, uputi Sekif! (Tirmizi i Ahmed, za lanac prenosilaca Šuajb Arnaut rekao je da je jak, po uvjetima imama Muslima)

U ovim primjerima se oslikava ličnost Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, i manifestira značenje ajeta koji u prijevodu glasi: **"Ti si doista plemenite čudi"** (El-Kalem, 4)

Pogrešno prenose i rasuđuju oni koji žele Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, da predstave u ružnom svjetlu. Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, poslan je da uspostavi lijepo ponašanje među ljudima, a kako će uspostavljati nešto ako on to sam ne posjeduje?! Njegovo lijepo ponašanje se pogotovo istaklo prema neprijateljima, a možemo zamisliti tek kakav je bio prema suprugama, porodici, prijateljima i ostalim muslimanima ako je ovako postupao sa neprijateljima.

Abdullah E. Mujić, prof.

...Za ovaj trenutak - pripremajte se - (hadis)

Duboko ožalošćeni obavještavamo rodbinu, prijatelje i komšije da je naš dragi
ŠEVAL (HASAN) TABAKOVIĆ

exhumacija iz Višegrada, 1917 - 1992

tragično preselio na Ahiret 20. maja 1992. godine u Višegradu, u 75. godinā.

Dženaza će se obaviti u SUBOTU, 06. 04. 2013. godine u 14:00 sati na gradskom mezarju VLAKOVO.

Višegrad – Ševal Tabaković je još jedan od sinonima bošnjačkog stradanja tokom genocida koji su izvršeni nad Bošnjacima muslimanima naše zemlje. Slušaj Ševala moraju znati svi a posebno mlade generacije današnjice ako ne žele biti žrtve klanja i novog genocida koji je u glavi dušmana uvijek u pripremi.

Ševal Tabaković iz Višegrada, rođen 1917. godune, uhvaćen od strane Dražinih četnika 1942. godine te odveden na višegradsku čupriju Mehmed Paše Sokolovića na kojoj je zaklan, priklan, zarezan i bačen u Drinu. Ševal je preživio, isplivao i nastavio svoj život.

Godine 1992. Ševal Tabaković je ponovo u Višegradu uhvaćen i doveden na višegradsku čupriju Mehmed Paše Sokolovića na kojoj je ovaj put svezan užadima i konopcima. Opet isti Ševal zaklan, priklan, zarezan i kao takav bačen u tok rijeke Drine koja piše najtužniju priču stradanja i genocida. Ovaj put, Ševal Tabaković nije isplivao, nije preživio.

Ševal Tabaković prije smrti, nasilne smrti od strane ruku kukavičkih srpskih četnika je doživio da mu ubiju ženu i maloljetnu djecu.

PORUKA:

Rahmetli Ševal Tabaković nakon prvog stradanja, genocida, nije mogao pričati o svojoj sudbini. Nije mogao pisati knjige niti govoriti javno o svemu onome što je vidio i znao a doživio jer je sistem bio takav da se ništa nije trebalo ni znati. Zbog čega? Uptavo zbog određenog terora tadašnjih vlasti i sistema koji su u periodu od 1945-1990. godine silom spriječavali da se sazna istina. Tadašnja komunistička vlast je upravo bila u rukama veliko-srpske politike. Nakon takve tišine i prisile na šutnju samo 50 godina poslije, desili su nam

se Srebrenica, Prijedor, Zvornik, Vlasenica, Sarajevo, Rogatica, Potočari, Ahmići i mnoga druga sela i gradovi koji su bila meta etničkog čišćenja.

Tadašnji sistem tjerao je muslimane Bosne na zaborav. Bili su prisiljeni zaboravljati i pokoravati se novom sistemu u kojem su vladali obrijani četnici i njihovi krvni nasljednici. Tjerani su svjedoci da šute i ne govore o svemu te je na taj način kultura sjećanja kod muslimana u Bosni bila nažalost rasprostranjena. Ovaj put, nakon posljednjeg genocida, nakon najdokumentovanijih zločina koji su počinjeni, nakon bezbroj snimaka, svjedočenja, masovnih grobnica i fotografija, nikada više sebi ne smijemo dopustiti zaborav koji nas tako puno košta. **ZABORAV JE NAŠ NAJVEĆI NEPRIJATELJ TE** te nas svaki put podsjeti po vrata kada samo na tren zatvorimo oči pred onim što je bilo. Ovaj, današnji sistem nije uradio puno na tome da se u narodu razvije kultura sjećanja te poštovanje prema žrtvama. Sve što je urađeno na tom planu uradili su pojedinci i to rade i danas. Država mora imati razvijen sistem podsjetnika koji će graditi svijest omladine koja ni u snu ne sanja da bi mogla doživjeti sudbinu svojih očeva i majki ili Ševala Tabakovića a posebno bolnu sudbinu rahmetli Hasana Tufekčića. Hasanu Tufekčiću, četnici su u dva genocida ubili 13 djece i dvije žene te je i Hasan takođe još jedan od višegradskih sinonima muslimanskog stradanja kroz genocide.

Nemojte zaboravljati, učiti svoju djecu neka znaju ma koliko to potresno bilo. Ne može im sigurno priča o genocidima škoditi više od genocida pred kućnim vratima.

Deset načina kako dočekati ramazan

Hvala Allahu, Gospodaru svjetova! Neka je selam i salavat na najodabranijeg poslanika Muhammeda, sallallahu alejhi ve sellem, na njegovu porodicu i ashabe. Ovo pismo upućujem svakom onom muslimanu koji dočekuje ramazan u zdravlju i snazi, kako bi ga iskoristio u pokornosti Stvoritelju. Pokušao sam u ovom tekstu da objasnim načine i sredstva koja će pobuditi imansku motivaciju za što većim činjenjem ibadeta u ovom plemenitom mjesecu. Molim Allaha, azze ve dželle, da nam podari uspjeha i učini da ovo djelo bude iskreno u Njegovo, subhanehu ve te'ala, ime!

Pitanje: Koji je ispravan način da se dočeka ovaj plemeniti mjesec?

Musliman ne treba da dozvoli sebi da propusti hajrate i dobra djela, posebno ako se radi o određenim danima koji su potvrđeni da se u njima djelo vrednuje mnogo više od drugih dana i mjeseci, naprotiv treba da se natječu u činjenju dobrih djela, kako kaže Allah, tebareke ve te'ala: "I neka se za to natječu oni koji hoće da se natječu!" (Prijevod značenja El-Mutaffifun, 26.)

Zato, dragi brate, potruđi se da dočekaš ramazan na sledeći način:

1. Dova

Trebaš doviti Allahu da ti omogući da dočekaš ramazan u zdravlju i rahatluk, kako nbi bio poletan u izvršavanju ibadeta, poput posta, namaza, zekata i zikra. Prenosi se od Enesa ibn Malika, radijallahu anhu, da je rekao: "Kada bi nastupio mjesec redžeb, Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, učio bi dovu: 'Allahu, podari nam beričet u mjesecu redžebui ša'banu i omogući nam da dočekamo ramazan!' (Hadis bilježe imam Ahmed i Taberani) Naši dobri prethodnici imali su običaj moliti Allaha da im omogući da dočekaju ramazan, a poslije ramazana da im Allah primi dobra djela, koja su radili u ramazanu. Kada izađe mlađak, reci kao što je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, govorio: "Allah je najveći, Allahu, učini da nam ovaj mjesec nastupi u sigurnosti i imanu, miru i islamu, te pomoći u onome što Ti voliš i čime si zadovoljan. Naš Gospodar i tvoj Gospodar (Mjeseče)jeste Allah." (Hadis bilježi Tirmizi, a vjerodostojnim ga je ocijenio Ibn Hibban)

2. Zahvalnost Allahu što ti je omogućio da dočekaš mjesec ramazan

Rekao je imam En-Nevevi u knjizi "El-Ezkar": "Znaj da je pohvalno (mustehab), svakom onom kome se ponovi neka od vidljivih blagodati, ili otkloni neka od vidljivih nedaća, da učini sedždu zahvalnosti Allahu, te'ala, ili da Ga pohvali kako Njemu dolikuje."

Od najvećih Allahovih blagodati prema robu jeste da mu omogući da Mu ispravno robuje i ibadet čini. Nema sumnje da je dočekati ramazan u zdravlju velika Allahova blagodat prema čovjeku, i zato treba zahvaliti Allahu koji mu je podario tu blagodat: "Hvala Allahu neizmjernom zahvalom, hvala Ti koliko dolikuje veličini Tvoga lica i moći Tvoje vladavine!"

3. Osjećaj sreće i radosti zbog nastupanja mjeseca ramazana

Prenosi se da je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, imao običaj da obraduje ashabe, nagovještavajući im dolazak ramazana, riječima:

"Došao vam je mjesec ramazan, mjesec bereketa, mjesec koji vam je Allah propisao da postite, u njemu se otvaraju vrata Džennete, a zatvaraju vrata Džehennema..." (Hadis bilježi Ahmed) Naši ispravni prethodnici posvećivali su veliku pažnju mjesecu ramazanu, radovali su se njegovom dolasku. A zar ima veće radosti od vijesti da se mjesec ramazan bliži, mjesec svakog dobra, mjesec Allahove milosti!

4. Jasno pripremljen plan i čvrsta odlika da se mjesec ramazan maksimalno iskoristi u hajru

Mnogi ljudi, pa čak i oni koji se više pridržavaju vjere i njenih propisa, imaju jasno i precizno pripremljene dunjalučke planove, ali je malo onih koji imaju pripremljene ahiretske planove. Razlog tome je nedostatak shvatanja uloge jednog vjernika na ovom dunjaluku, ili zaborav i nemarnost prema mnogobrojnim šansama koje Allah. Suhanehu ve te'ala, pruža robu da iskoristi u hajru i odgoju samoga sebe, kako bi ostao čvrst i ustrajan u svojoj vjeri. Primjer jednog preciznog ahiretakog plana je planiranje kako iskoristiti ramazan u što većem ibadetu. Muslima treba da pripremi sebi plan i program kako bi iskoristio dane i noći mjeseca ramazana. Ovaj tekst koji čitaš, pomoći će ti da iskoristiš mjesec ramazan u pokornosti Allahu, te'ala, inšallah!

5. Čvrsta i iskrena odluka da se vrijeme ramazana iskoristi u činjenju dobrih djela

Ko bude iskren prema Allahu, Allah će mu olakšati puteve dobra i pomoći će mu da čini ibadete. Allah kaže: "...bolje bi im bilo da su prema Allahu iskreni." (Muhammed, 21)

6. Potrebno je da imamo znanje o propisima koji su vezani za post.

Obaveza je muslimanu da obožava Allaha sa znanjem, i nema opravdanja za svoje neznanje kada su u pitanju obaveze (farzovi), koje je Allah propisao Svojim robovima. Od tih farzova je i post ramazana, zato musliman treba da uči i izučava propise vezane za post, prije nego ramazan počne, kako bi njegov post bio ispravan i primljen kod Allaha, azze ve dželle. Allah kaže: "Zato pitajte učene, ako ne znate vi!" (El-Enbija, 21.)

7. Trebamo dočekati ramazan sa čvrstom odlukom da ostavljamo sve vrste grijeha, sa iskrenim pokajanjem od svih grijeha koje smo počinili, i odlukom da se više nećemo vratiti istim.

Mjesec ramazan je mjesec pokajanja, onaj ko se ne pokaje u ramazanu, pa kada će onda? Allah, tebareke ve te'ala, kaže: "I svi se Allahu pokajte, o vjernici, da biste postigli ono što želite." (En-Nur, 24.)

8. Duševna priprema za doček ramazana, kroz čitanje knjiga, letaka, slušanje predavanja, koji pojašnjavaju vrijednost ramazana i propise vezane za post.

9. Priprema za da'vetske aktivnosti, a neke od njih su:

- a) davanje savjeta svima kojima su potrebni;
- b) dijeljenje brošura, letaka vezanih za ramazan,
- c) spremi neki ramazanski poklon, npr. upakovati neku knjigu i pokloniti nekome kome je potrebno, a na njoj napisati ramazanski poklon;
- d) ukazivati na siromašne, i podsticanje na udjeljivanje sadake i zekata njima.

10. Dočekati ramazan sa novim, čistim i blistavim stranicama:

- a) sa iskrenim pokajanjem Allahu;
- b) sa slijeđenjem i uz pokornost Poslaniku, sallallahu alejhi ve sellem, u onome što je naredio i klonjenjem onog što je zabranio;
- c) dobročinstvo prema roditeljima, bližnjim, ženi, djeci, kao i briga o očuvanju rodbinskih veza;
- d) opća korist za zajednicu u kojoj živiš, kako bi bio dobar i društveno koristan. Rekao je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem: "Najbolji od ljudi je onaj koji im najviše koristi."

Svaki musliman treba ovako dočekati ramazan: poput žedne zemlje kojoj je potrebna kiša, bolesnika kojem je potreban doktor da mu dadne lijek, poput iščekivanja voljene osobe koja je odsutna, a treba da dođe.

Allahu dragi, omogući nam da dočekamo ramazan, i primi ga od nas, T i si Onaj koji sve čuje i zna!
Amin!

Preveo i prilagodio: Sanel Ramić

SREBRENIČKI MARŠ MIRA2015
(DŽEMAT-FIRDEUS)

Mustafa Cerić Reisu-l-ulema

Draga braćo i prijatelji,

1. Jedan je Stvoritelj svih svjetova. Jedan je Bog, koji nije rođen i koji nije rodio. On je Gospodar života i smrti. On je Prvi i Posljednji. On je iznad svih i svega. Njemu se svi i sve vraća! Bog je najveći.

2. Dva su puta: pravi i krivi...

Dva su stanja: ljubav i mržnja...

Dva su iskušenja: istina i laž...

Dva su izbora: izbor dobra i izbor zla...

Oni koji ubiju nevina čovjeka, njihov izbor je krivi put...

Njihov izbor je mržnja...

Njihov izbor je laž...

Njihov izbor je zlo...

Oni koji spase čovjeka, njihov izbor je pravi put...

Njihov izbor je ljubav...

Njihov izbor je istina...

Njihov izbor je dobro...

Mi smo na strani onih koji spašavaju ljude... Mi smo danas ovdje da se sjetimo nevino ubijenih ljudi u i oko Srebrenice. Njima dugujemo ljubav i poštovanje... njima dugujemo istinu i pravdu... njima dugujemo mir i dobro...

3. Tri su velike vrijednosti bez kojih bi ljudski život bio bezvrijedan: sloboda, jednakost i bratstvo. Moramo čuvati te vrijednosti i poštovati ih kod drugih da bismo ih imali za sebe.

4. Četiri su stuba na kojima počiva ovaj svijet: istina, pravda, čast i poštenje. Onaj koji poriče istinu, poriče samoga sebe; onaj koji gazi pravdu, gazi samoga sebe; onaj koji kalja čast drugome, kalja svoju čast; onaj koji ubija poštenje, ubija svoju dušu.

5. Pet je kontinenata. Na svakom od njih danas žive Bošnjaci, kojima je uskraćeno pravo da žive u svom vlastitom domu, u svojoj vlastitoj domovini. Nekima od njih je uskraćeno i samo pravo života. Oni su žrtve genocida samo zato što su Bošnjaci.

6. Šest je sinova. Koje je majka Bošnjakinja rodila... koje je majka Bosanka dojila... koje je majka Prijedorčanka odgojila... Šest je sinova bosanskih koje su dušmani nevine ubili... šest je... šesnaest je... šezdeset je... šeststotina je... šest hiljada je... šest miliona je... šest milijardi je majčinih suza za svakog od njezinih šest sinova što joj ih dušmani otkidoše od srca i od duše...

7. Sedam je nebesa. Na svakom nebu ima Bošnjaka, šehida... koji nas gledaju... koji nas čekaju... koji nam poručuju da nema straha za one koji istinu govore i pravo rade... da netreba da se žaloste oni koji su iskreni i strpljivi... oni koji znaju odakle su došli i gdje treba da idu... šehidi će im otvarati vrata džennetsak...

8. Osam je bosanskih gradova: Sarajevo, Banja Luka, Mostar, Goražde, Bihać, Tuzla, Travnik i Zenica, koji svaki u svom sjaju čine Bosnu ponosnom i njenu Hercegovinu prkosnom.

9. Devet je života u Bošnjaka: u tri su se igrali, u tri još lutaju, ali u tri se definitivno vraćaju svom domu, svojoj domovini, svojoj državi da bi zauvijek ostali u svojoj kući... Božijom voljom i njegovim kudretom... svojo voljom i svojom snagom... Da, tako je: genocid je završen... valja nam se dizati iz pepela... valaj nam ustati i ostati na nogama, i kao nacija, i kao država... za nas nema drugog puta...

10. Deset je Božjih zapovijedi o kojih su tri najvažnije: ne slaži, ne ukradi i ne ubij... jer onaj koji hoće slagati, hoće i ukrasti, a onaj koji hoće ukrasti, hoće i ubiti... Zato je ovo vječni od Boga

ustanovljeni kod ponašanja, koji je zajednički ibrahimovskim tradicijama, koje su snažno prisutne ovdje u Europi u judaizmu, kršćanstvu i islamu... Srebrenica je nečista savjest Europe zato što je Europa dopustila da se u srebrenici prekrši taj božanski moralni kod: ne ubij nevina čovjeka, jer onaj koji ubije jednog nevinog čovjeka kao da je ubio cijelo čovječanstvo... a onaj koji spasi jedan ljudski život kao da je spasio cijelo čovječanstvo...

11. Jedanaest nije samo broj. Prva jedinica znači da je Bog Jedan a druga jedinica u broju jedanaest znači da ima jedan narod u Europi koji je preživio 11 genocida... ima jeda narod koji je preživio 11. juli 1995. god. u Srebrenici... ima jedan narod u Europi, koji danas i ovdje polaže jedanaest zavjeta pred Bogom i svijetom, kao zalag da mu se više nikad ne ponovi genocid:

Prvi zavjet je njegova vjera u jednoga Boga;

Drugi zavjet je njegova nacija što je od bosanske zemlje satkana;

Treći zavjet je njegova domovina koju u srcu čuva i u duši nosi;

Četvrti zavjet je njegova istina koju zna i koju niko poreći nemože;

Peti zavjet je njegova pravda za koju se oduvijek bori;

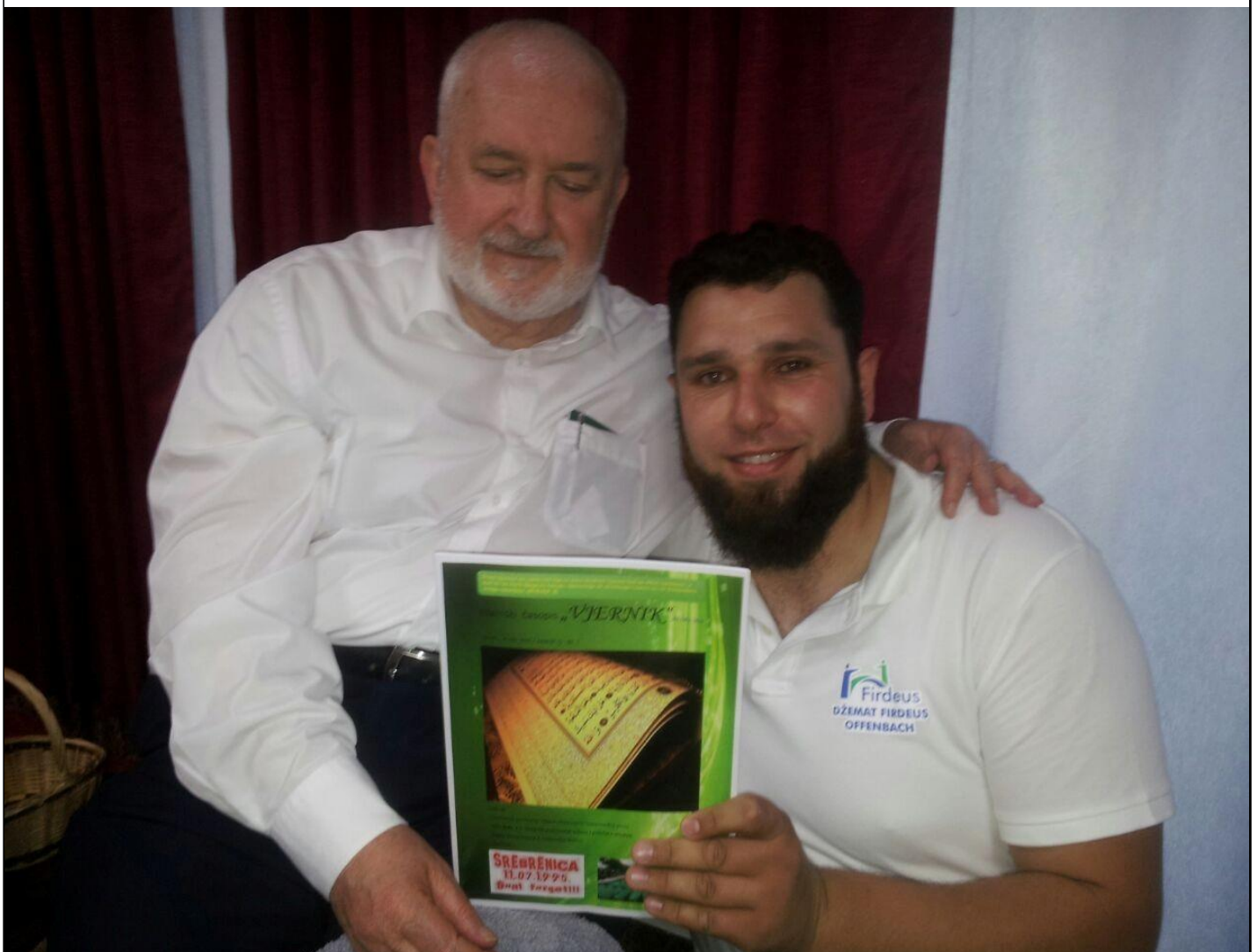
Šesti zavjet je njegova čast koju nikome ne prodaje;

Sedmi zavjet je njegova dobrota koju stoljećima njeguje;

Osmi zavjet je njegov mir kojeg voli; devet zavjet je njegovo pomirenje koje želi;

Deseti zavjet je njegova žrtva koja se od njega traži

Jedanaesti zavjet je njegova zakletva da nikada neće zaboraviti šehide... da nikad neće zaboraviti Srebrenicu... da nikad neće odustati od istine i pravde kako se više nikad i nikome nebi ponovila Srebrenica...!

Džin se krio u psu

V eć pola godine, svako četeres' dana, dolazi mi skroz ljubazan bračni par na rukju, on Turčin a ona Švabica, oboje pedesetih godina. Ona je još na prvoj rukji pokazala reakcije, džinn joj u tijelu izaziva različite bolesti pa sam nakon rukje, po običaju, dva čejreka sahta uputio za da'wu. Rekli su mi da imaju psa u stanu, crn k'o ugarak. Spomenuh joj, iako nije muslimanka, da mi Muslimani nikako ne držimo pse u kući ili u stanu kao kućne ljubimce, jer nam je to zabranjeno, te da je takva kuća prokleta, jer u nju ne ulaze meleki, da džinni vole da se kriju u psu jer tako preko psa dobivaju ogromnu pažnju, ljubav i maženje, što džinni veoma vole, i iz psa, u njemu prikriveni, napadaju ukućane! Čak ima mišljenje da je crni pas ustvari džinn.

Obratio sam pažnju, da sve dok je pas u kući, ona neće ozdraviti. Klimnula je glavom i rekla da je pas već Trin'es godina s njima i da ga tako starog ne može nikom prodati i da sama ne zna šta da radi, ali je i ona često puta osjetila i vidjela čudno ponašanje psa. Kako je počela "naučenom vodom" prskati po stanu, osim po sobi gdje se nalazio pas, on više nikad nije dolazio u druge sobe. Bio je jako nemiran kada bi ona pustila CD sa Kur'anom ili kada bi naglas čitala zaštitne dove.

Danas na rukja nije imala skoro nikakve reakcije. Rekla mi je da je psu davala vode koju je i sama pila a na koju je čitala dove koje sam joj dao kao terapiju. Pas je "povraćao" skoro dnevno bijelu masu i na kraju se tako razbolio da veterinar nije znao šta mu je, pa je preporučio da ga "uspavaju" injekcijom.

Od toga dana se ona potpuno dobro osjeća, iako bi zapravo trebala biti tužna zbog smrti psa, koji je više od desetljeća proveo u njenom stanu. Ne bole je zglobovi niti želudac, prestala glavobolja...Subhanallah!

Poklonio sam joj ilmihal na njemačkom i preporučio islam, ne zato što islam treba nju, nego zato što ona treba islam!

Hadisi o psima iz zbirke Buhari i Muslim

Poslanik alejhiselam je rekao: "Pet životinja nije grijeh ubiti kada se nose ihrami: vrane, jastrebe, škorpije, pacove i pse"

"Ko god nabavi psa osim za lov ili čuvanje ovaca, imat će svaki dan odbijanje od dobrih djela u visini dva kirata."

"Allahov poslanik je naredio da se pobiju psi, i poslao ljude na sve krajeve Medine da ih pobiju."

Maimuna izvještava da je jedno jutro Poslanik alejhiselam bio tih i tužan. Maimuna je rekla: "Allahov poslanice, vidim da nisi raspoložen." Allahov poslanik je odgovorio: "Džibril mi je obećao da će doći večeras, ali nije došao. Allaha mi, on nikad ne krši obećanje", o Poslanik je proveo dan u tuzi. Tada se dosjetio da je bilo jedno pseto ispod njihove kolibe. Naredio je i ono je uklonjeno. Tada je uzeo malo vode i isprao mjesto gdje je bilo kuće. To večer Džibril je došao. Poslanik mu je rekao: "Ti si mi obećao da ćeš doći sinoć". "Da"! Reče Džibril, ali mi ne ulazimo tamo gdje je pas ili slika!"

Tada, tog istog jutra Poslanik saws naređuje ubijanje pasa čak i onih koji čuvaju voćnjake, ali je poštedio pse koji čuvaju velika imanja.

Allah dž. š sve je stvorio

Allah, dž.š., stvorio je životinje, ptice, insekte i ribe. Neke životinje lete, neke plivaju, a neke gmižu. Neke hodaju na dvije, a neke na četiri noge. Stvoritelj je dao da postoje ribe, pa neke žive u jezerima, neke u rijekama, a neke u morima. U morima plivaju veliki kitovi. Tu su i opasne ajkule i prijateljski delfini. Neka od tih stvoreja izgledaju čudno, kao hobotnice, a neke su lijepe, kao morske zvijezde. Sve ove su vrste naučene kako da se kreću u moru. Allah, dž.š., stvorio je ptice. Sve su Njegova stvorenja: i mali vrapci i veliki orlove. Sve ptice imaju krila, koja neke od njih koriste da bi letjele visoko u nebu. Dragi Bog ih je poučio kako da lete u visini. Stvorio je i krave i koze. One nam daju mljeko. Mi ga pijemo i izrastamo u zdrave i jake osobe. Od mlijeka pravimo maslac, jogurt i sir. Allah dž.š., stvorio je i ovce. One su prekrivene vunanim ogrtačem. Od njihove vune ljudi prave džempere, šalove i deke. To nas grije u hladnim danima. Naš Gospodar je stvorio i pauka. Naučio ih je kako da pletu mreže. Oni su sićušna stvorenja, ali mogu isplesti velike mreže. Mali pauk može ispuniti čitav prozor svojim nitima. Pa čak i vrata. Allah dž.š., stvorio je pčele. One lete od cvijeta do cvijeta. Sakupljaju mrvu po mrvu nektara i prerađuju ga u med, koji je veoma ukusan. On je i veoma dobar lijek za prehlade i bolesti. Božija stvorenja su i konji, magarici i deve. Ove životinje su jake i pomažu nam pri prenošenju teškog tereta s jednog mjesta na drugo. U davna vremena nisu postojala vozila. Ljudi čak i danas u pustinji putuju na devama. Allah dž.š., stvorio je sve životinje, ptice, insekte i ribe. Sve one pripadaju Allahu, dž.š., Naš Gospodar je veliki!

Najljepše priče iz Kur'ana

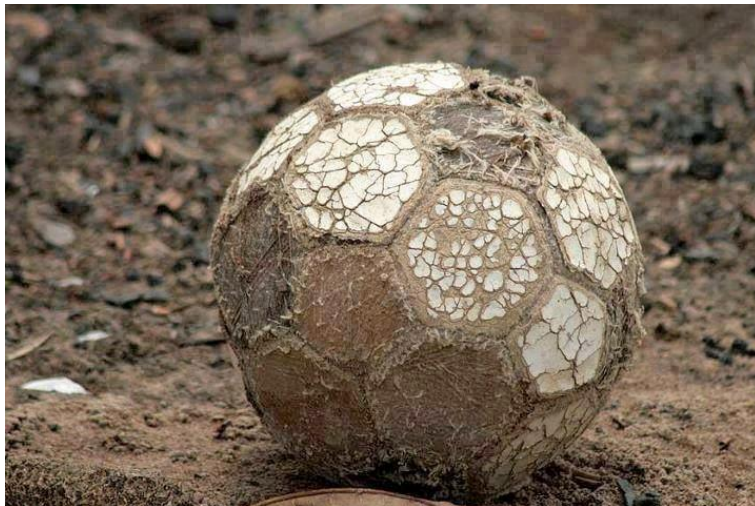
Priredila: Lenny-Alina Mujakić

PROIZVOD KOJI OSTAJE U PROŠLOSTI

Nije prošao nijedan mogući dan, a da se nije išlo na loptu. Tako se imao običaj da kaže. Nije se tada upotrebljavao izraz "fudbal". Mi smo to zvali lopta, i igra se zvala lopta. Govorili smo; hajmo igrati lopte. Hoćeš li ti na loptu? Tako smo mi govorili. Kako vi danas to kažete? Nažalost, ne spominjete je, a kamoli da je koristite. Bila ona bubamara, bila polufudbalka, bila balonka, bila ona dušica, zvali smo je na sve moguće načine, a najviše smo je voljeli šutati. Danas ovu istu loptu, zamijenio je Pentium 4 najnovije generacije sa višejezgrenim procesorom i hard diskovima od milion gigabajta. Što više gigabajta, to bolje razloga da se ostane cijeli dan u kući. Eh, tako je nekada bilo, a danas se samo spominjalo. Danas nažalost djeca igraju prstima fudbal, pomoću džojstika, zavučenih u polumračnim sobama, ali opet razlog da se bude u kući. I tako godina, za godinom, i cijelo djetinjstvo prođe u sobi i u kući. A mi smo u kuću išli samo kad počinje da se smrkava u sami akšam, kad hodža zauči na munari, i kad Sunce zađe za posljednji brijeg. Bilo je dana, pa i tada nismo htjeli odmah kući sve dok se ne bi završila ta utakmica do kraja. Isto tako, nekad su se znali i penali pucati po samom mraku. Zašto sam ovo napisao? Pronađoh sliku jedne lopte koja je obilježila moje djetinjstvo, pa uporedih današnja prazna igrališta i poligone, kojih tada nije bilo sagrađeno kao danas. Bila je dovoljna dobra livada, četiri pritke i mi smo mogli da igramo lopte. Danas imaju savremeni poligoni, sa pravim golovima i mrežama, ali djeca nažalost opet sjede u kućama i vječito za računarom. Da je neko tada rekao, da će doći vrijeme, da se djeca neće igrati sa loptom, sigurno da u to niko tada ne bi povjerovao, ali svjedoci smo svega, i možemo slobodno reći, to vrijeme je došlo i dolazi. Sve je više kuća sa računarima, a sve manje djece na poligonima. I na kraju poruka svima: "Ostavite računare, izađite na poligone, jer proljeće je zakucalo, a tjelesne aktivnosti poboljšavaju i zdravlje i život svakog čovjeka".

Učitelj Fahir Terzić

MOSTARI – Bosanska dijaspora u Tunisu

Davne 1887. godine, spašavajući goli život, dvadeset tri porodice iz Mostara, preko crnogorske luke Bar, napustile su svoju zemlju. Ovi ljudi su stigli do tunisa i tamo oformili prvu bošnjačku koloniju, koj u toj zemlji postoji i danas.

Razgovarajući sa svojim prijateljem Hafedh Hamzom, Tunižaninom iz Metline, dobio sam informaciju da u tom gradu postoji cijeli kvart u kojem žive davni doseljenici iz Bosne "Mostari", kako ih je on nazvao. Primio sam tu informaciju sa sumnjom, pitajući se kako je to moguće, sve dok nisam stupio u kontakt sa Hamdijem Zaghbiem. I on mi je potvrdio tu informaciju, predstavivši se kao potomak klana Mostari, obećavši mi da će me upoznati sa svojom nenom Fatimom, koja bi mi mogla dati informacije o tom davnom egzodusu i toj čudnoj sudbini izbjeglih Mostaraca.

Otišli smo veoma davno

Nena Fatima je bila starica u kasnim osamdesetim godinama. Njeno psihofizičko stanje je bilo izvrsno. Govorila je sasvim tečan i razgovjetan arapski jezik, sa francuskim i bosanskim upadicama, dok je, u ovoj neobičnoj komunikaciji, njen unuk Hamdi pokorno služio kao prevodilac na engleski jezik.

Iz priče te žene sam saznao da je ona najmlađa i jedina živa kćerka svoga oca Latifa, koji je bio beba kad je sa njenim djedom Sakibom došao u Tunis.

Oni su zbog sigurnosti morali napustiti Bosnu godinu prije pada pod austrougarsku vlast, jer su im sveštenici drugih konfesija prijetili kada se završi vlast Turske, da će ih sve pobiti. Put iz Bosne je bio jako mučan, jer su morali ići u "treću" oblast, kako je ona zvala crnogorsku luku Bar. Tamo su dali velike novce misleći da će se domaći Turske, ali su, igrom sudbine, završili u Tunisu. Vidjevši da su prevareni, tražili su način da se odmah vrate ili u Bosnu ili produže u Tursku, ali je njihove zahtjeve tadašnji vezir te regije odlučno odbijao, dajući im najbolje parcele za pravljenje kuća i za poljoprivredu, čime je osigurao njihov ostanak u Tunisu.

Odbili engleske dukate

Iz dalje priče nene Fatime, koja liči na uzbudljiv filmski scenarij, čulo se da je nedugo zatim osnovan i kvart – mahala u kojem su isključivo živjeli ljudi iz Mostara. Taj kvart je brojao nekih dvadesetak kuća i u njemu se tada pričao isključivo bosanski jezik. Ljudi su i tada i dugo poslije svoj jezik zvali bosanskim. U vrijeme Prvog svjetskog rata nisu htjeli ići u Tursku, kada je veliki englaski brod tražio vojnike da se bore na njihovoj strani u čuvenoj i krvavoj bici na Galipolju.

Nuđene su im gomile dukata, samo da pristupe Englezima. Nasuprot tome Mostarci su sredinom tridesetih godina dobrovoljno išli u ispomoć snagama Omara Mukhtara u Libiji, u borbi protiv fašističke Italije. Također, nana Fatima je pričala da je u selu postojao običaj o međusobnom povezivanju porodica, odnosno da su se ljudi iz prve generacije vjenčavali sa djevojkama iz istog kvarta. Time su Mostarci grozničavo pokušavali sačuvati bosanski jezik.

Taj se običaj promijenio upravo kada se ona rodila, jer su Arapi počeli "krasti" djevojke iz mostarskog kvarta, pošto su bile čuvene po ljepoti.

Tako je i mene jedan ukrao – sjećala se nana Fatima

U Mostar došli samo jednom

Pri kraju ovog dugog razgovora nana Fatima je napomenula da su prijatelji njenog oca iz kvarta Mostari formirali delegaciju koja je uspjela otići u njihov voljeni grad. Bilo je to nakon smrti tadašnjeg vezira Metlina, koji ih je dobrim djelima vezao za Tunis. Kada su konačno ljudi 1903. godine stigli u Mostar, vratili su se očajni onim što su vidjeli. Obavijestili su svoje Mostarce u Metlinu da je situacija u Bosni jako loša i da na povratak u svoju Bosnu zaborave. Masovna ubistva Bošnjaka događala su se na putevima, a komite su upadale i u gradove i domove.

Ljudi u kvartu su bili tužni zbog gotovo srušenog velikog sna o povratku. Tada su iz Mostara donijeli i suvenire, koji se i danas brižno čuvaju u jednoj kući u kvartu. Ta je kuća njihov muzej u kojem su se dodale ostavšine i drugih naroda koji su za vrijeme Otomanske imperije došli u taj grad, prije svih Grka i Albanaca

Unik davno iseljenih Mostaraca Hamdi, priznao mi je da u srcu nosi golemu želju da posjeti korijene svog pradjeda, iako za sebe tvrdi da je Arap – Tunižanin. Samo iz priča njegovih roditelja je oduševljen Mostarom i nada se da će uskoro imati priliku da ga posjeti i uvjeri se u tu davnu neprolaznu ljubav koja traje već gotovo 130 godina.

Živjeti zdravije!

Prodaja meda i mednih proizvoda

- **Med (livada, bagrem, kesten, medljika, šumski, planinski, lipa)**
- **Matična mliječ (propolisom, polenom i medom)**
- **Propolis (krema, kapi)**
- **Polen (cvjetni prah)**
- **Medni koktel (birano sjemenje koštunjavo i tropsko voće sa medom)**
- **Brusnice u medu**
- **Bronhy sirup (smreka,zova, majčina d.)**

Sve informacije na tel: 0178/69 89 166

Offenbach am Main

Kupujmo domaće

